

PEKELNÉ, LUXUSNÍ I PÁCHNOUCÍ LAS VEGAS

16. září večer – 19. září ráno

Las Vegas se dá těžko popsat slovy i zachytit foťákem. Je to jako obrovská blikající milionářská soutěž o to, který hoteliér oblékne stovky hracích automatů do lepšího, luxusnějšího, zábavnějšího a přitažlivějšího

kabátu. Několik místních hotelů patří do patnáctky největších hotelů na světě.

Každý hotel (a že jich je tu nespočet) má celé přízemí vybudované jako obrovské kasino, takže spíš narazíte na jednorukého banditu než na recepci.

Hráči musí denně do automatů nastrkat miliony dolarů, aby tu megalománii uživili. Podle počtu rozestavěných nových hotelů se jim to docela dobře daří. David to tu po pěti letech ani nemohl poznat.

Ubytování v hotelech je velice levné (za luxusní Stratosféru jsme platili třikrát méně než za obyčejný pokojíček v New Yorku) a pití pro hráče je zdarma, i když hrají třeba za centy. Servírky ovšem očekávají spropitné (jako ostatně každý tady), jinak už s další várkou nepřijdou. Nehráči mohou pít pivo za dolar nebo obrovské drahé koktejly. K jídlu lze sehnat půlmetrový párek v rohlíku za 99 centů, hamburger za dolar i drahé speciality v luxusních restauracích. V kasinech je pořád stejné přitnutí, příjemný klimatizovaný chládek a v každé denní době spousta hráčů. Člověk zde brzy zapomene na čas a počasí venku a je vždycky šok vylézt z hotelu na ulici. V Las Vegas je naprosto pekelné neevropské vedro. Asi 40 stupňů ve dne i v noci. Je dobře poznat, že jsme na poušti.

Jak jsme někde vyčetli – v Las Vegas nic není náhoda, každý detail je důkladně promyšlený a marketingově prověřený. Hotelový personál dělá psí kusy s jediným cílem – udržet hráče u beden, rulet a karetních stolků co nejdéle. A hráčem tu může být úplně každý – s pár dolary i s miliony. Když jsme v kraťasech a žabkách přichrastili s kelímkem čtvrtáku do hotelového kasina, úplně jsme sem zapadli. Byl tady každý – od tlustých amíků, přes stovky asiátů, indů, mexíků až po staré babky, které odhodily berle (minimálně v jednom případě i invalidní vozík!) do kouta a mastily forbes jedna radost. Naše čtvrtáky asi luxusu Las Vegas moc nepřidaly, ale babky to zvládnou za nás – do automatů rvaly rovnou kreditky, které měly na dlouhém provázku přivázané k ruce místo obtlouštělého jezevčíka.

Dva a půl dne jsme se procházeli po několikakilometrové hlavní třídě Las Vegas Boulevard neboli Strip a nestačili se divit.

Stripa začíná hotelovým komplexem Stratosfera (zde jsme bydleli) s 350 metrů vysokou věží. Nahoře na věži je horská dráha, speciální výtah který volným pádem pouští vyděšené lidi z padesátimetrové špičky a taková chobotnice, na jejíž pařáty se posadíte a ona s vámi v té ukrutné výšce nad zemí zatočí. Na tu chobotnici jsme se odvážili nasednout a byla to hrůza!

V hotelu Circus Circus se nad hlavami hráčů vysoko u stropu houpou akrobati. Z jejich kousků nám lezl mráz po zádech.

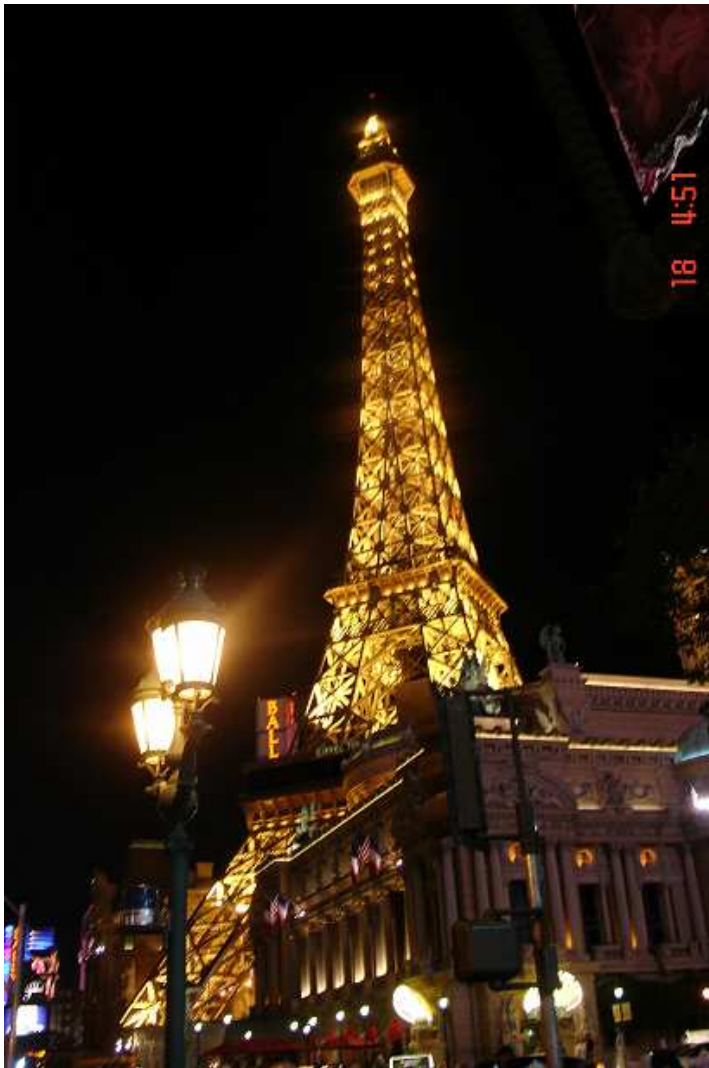
V hotelu Venetian projdete kasinem a ocitnete se v Benátkách uprostřed odpoledne. Procházeli jsme se uličkami, koukali na obchůdky a na modré nebe s bílými mraky a až na náměstí (které bylo velké asi jako v Rychnově) jsme si vzpomněli, že jsme v Americe a venku je noc.

Před luxusním hotelem Caesars Palace je velké umělé jezero s obrovským vodotryskem, který podlé tónů hudby vystřeluje vodu desítky metrů vysoko. Uvnitř hotelu se pak každou hodinu setmí, fontána vypouští barevný dým, vyšlehnou plameny a začne boj obřích robotů – olympijských bohů.

V jezeru před hotelem Treasury Island (ostrov pokladů) probíhá každých 90 minut bitva pirátské plachetnice s anglickou korvetou. Ve šlehajících ohnivých plamenech a barevných výstřelech ohňostroje se pak jedna z lodí potopí.

O kousek dál stojí kopie Eifelovy věže (je přesně poloviční). Vyjeli jsme výtahem nahoru a měli nádherný výhled na rozzářené noční Las Vegas.

Po miniaturním Brooklynském mostě jsme došli až k replice Sochy svobody před hotelem New York New York. Místní horská dráha frčí až stokilometrovou rychlostí. Její vozíky se zmítají v zatáčkách, řtí se z kopců a lidi hlavou dolů vřískají hrůzou. Teda hlavně Romanka, která pak ani nemohla vystoupit, neb se jí třásla kolena. Asi nejšílenější zážitek v životě...

Jižní konec Stripy je ohraničen hotelem Luxor – obrovskou pyramidou, do které by se prý vešlo devět obřích letounů Boeing 747. Atrium je duté, plné obchodů, automatů a obrovských soch. Ve stěnách pyramidy jsou pak stovky hotelových pokojů. Nad tím vším visí ze stropu spuštěná obří americká vlajka.

Las Vegas je pro několika dnůch v upjatém Utahu obrovská změna – úplně všude se pije, kouří a na každém kroku se rozdávají vizitky s nahatými prsatými expres až na pokoj. Prostě město hříchu. Z každého kasina na nás volali uvaděči, usmívali se a ptali se odkud jsme. Brzy nám to začalo lézt krkem, místní personál je stejně falešný jako ty bedny... Jeden mexický uvaděč nám ukázal papír, který používal jako tahák – byl to profil ideálního hráče. Tedy ze které musí být země, jaký musí mít roční příjem, zaměstnání atd. Mezi vytipovanými evropskými zeměmi jsme ČR nenašli – asi jsme pro místní kasina moc hladoví ☺.

V Las Vegas jsme potkali jenom dva nové manželské páry, které vypadaly vcelku normálně. Žádná nalitá celebrita si bohužel vyžilo zdrápaninu zrovna dnes nebrala...

Nevěstinka jedna radost ☺.

Když jsme se poslední večer vydali od hotelu Stratosféra na druhou stranu, prošli jsme špinavou, páchnoucí, obyčejnou částí města do starého Las Vegas. Tady bylo původní hlavní centrum zábavy a i dnes to tu docela žije. Oproti Stripu působí možná méně luxusně, ale je takové útulnější a kýčovitější. Všechno tu hraje, svítí a jednou za hodinu se rozzáří i strop celé ulice (je zastřešená, aby na gamblery nepršelo když jdou z kasina do kasina ☺).